

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 745: Thọ Trì Độc Tụng Kinh Này, Ngộ Tâm Tánh Này, Toàn Tánh Khởi Tu, Toàn Tu Chứng Tánh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 063)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tổng dĩ khuyến nhân tất tu thọ trì độc tụng thử kinh, ngộ thử tâm tánh, toàn tánh khởi tu, toàn tu chứng tánh.】 *(Tóm lại là khuyến người nhất định phải thọ trì độc tụng kinh này, ngộ tâm tánh này, toàn tánh khởi tu, toàn tu chứng tánh.)*

Tám chữ sau cùng chính là cương lĩnh tu hành của Phật pháp Đại Thừa, cũng là tổng cương lĩnh. Nói nhiều như vậy, tóm lại cũng chỉ một câu, chính là khuyến người “nhất định phải”, “nhất định phải” là vô cùng khẳng định, nhất định phải thọ trì độc tụng bộ kinh này. Điểm then chốt vẫn nằm ở hai chữ “thọ trì”, thọ trì không chỉ là điểm then chốt của bộ kinh này, mà thọ trì còn là then chốt của hết thảy kinh luận. Phật trong tất cả các kinh Đại thừa, Tiểu thừa thường hay dạy bảo chúng ta như vậy, cho nên hai chữ này vô cùng quan trọng; chính là y giáo phụng hành, nhất định phải thực hành cho bằng được. Có thể làm được thì sẽ khai ngộ, liền có thể ngộ nhập tâm tánh, trong Tông môn gọi là “minh tâm kiến tánh”, trong Giáo hạ gọi là “đại khai viên giải”, đều là ý nghĩa này.

Có thể ngộ nhập, sau đó “toàn tánh khởi tu”, câu này không dễ hiểu. Thế nào gọi là “toàn tánh khởi tu”? Tánh là chân như tự tánh. Chân như tự tánh có hình dáng như thế nào? Thể là không tịch (trống rỗng vắng lặng), tác dụng là vô thật vô hư. Khởi tu chính là chỉ cho cuộc sống thường ngày của chúng ta, toàn bộ cuộc sống của chúng ta đều tương ứng với “vô thật vô hư”. Bất luận là đời sống cá nhân riêng tư của chính mình, từ sáng đến tối mặc áo ăn cơm, cho đến việc mỗi ngày quý vị đi làm việc, đi giao tiếp, đón khách tiếp khách, niệm niệm đều tương ứng với “vô thật vô hư”; vậy thì tháng ngày quý vị trải qua không phải là tháng ngày của phàm phu, mà tháng ngày quý vị trải qua đó là tháng

ngày của chư Phật Bồ Tát. Vì sao vậy? Bởi vì tháng ngày mà quý vị trải qua, hoàn toàn là trí huệ Kim Cang Bát Nhã, đây gọi là “toàn tánh khởi tu”. Ai có thể làm được? Đức Phật Thích Ca Mâu Ni ở ngay phần mở đầu của bộ kinh này đã biểu diễn ra, đó chính là đã làm được. Trong kinh điển có ghi chép lại, như năm mươi ba lần tham học của Thiện Tài đồng tử trong *Kinh Hoa Nghiêm*, năm mươi ba vị thiện tri thức này đã làm được. Cuộc sống của họ, thân phận mà họ thể hiện ra, cũng giống hệt như đại chúng trong xã hội hiện tiền của chúng ta, nam nữ già trẻ, các ngành các nghề đều có. Cuộc sống của họ đích thực đều làm được “vô trụ sanh tâm”, đều phô diễn ra “vô thật vô hư”, họ sống trong cái cảnh giới đó. Cho nên đây gọi là “toàn tánh khởi tu, toàn tu chứng tánh”.

Chứng tánh, tánh chính là pháp thân, chân như bốn tánh. Chân như bốn tánh hoàn toàn hiển lộ ngay trong cuộc sống, mắt nhìn thấy, tai nghe được, thân thể tiếp xúc, cảnh giới mà lục căn tiếp xúc toàn là chân như bốn tánh, đây gọi là chứng tánh. Từ đây có thể biết, tu và chứng là một chứ không phải hai, tu và chứng nếu như chia tách ra, thì quyết định chẳng thể chứng được, cái tu đó của quý vị cũng chẳng có công phu, không thể chia tách. Hãy ghi nhớ lời kinh đã giảng cho chúng ta: “Nhu Lai giả, chư pháp như nghĩa”, “Vạn pháp nhất như”, đây là cảnh giới cứu cánh của Viên giáo, là cảnh giới viên mãn. Phạm phu tu hành vì sao chẳng thể thành Phật? Vì sao tu hành thành tựu lại gian nan đến thế? Chính là vì phạm phu không thể đem vạn pháp quy về một; mà nhất định cứ phải ở trong một pháp đem chia chẻ ra thành vô số thứ, thứ gì cũng chấp trước, đây là rắc rối, đây là cội rễ của căn bệnh. Căn bệnh này là do chính quý vị tự tạo ra, không phải người khác làm ra để bắt quý vị chịu đựng, không phải, mà là tự làm tự chịu. Cho nên vẫn cần phải tự mình tu, tự mình ngộ, tự mình chứng, tự mình đắc, điều này người khác chẳng thể giúp gì được. Do đó, chúng ta cần phải tỉ mỉ quan sát chư Phật Bồ Tát, từ trong đó mà nhận được sự khai thị, ở ngay trong đó quý vị thực sự học được thứ hữu ích. Kế đến hãy xem các vị tổ sư đại đức, họ đã phô diễn trước mặt chúng ta những tấm gương như thế nào.

Cận đại ở Trung Quốc, Hư Vân lão hòa thượng, Ấn Quang đại sư đã thị hiện ra những tấm gương tốt. Tốt ở chỗ nào? Chính là hai câu nói ở chỗ này, những gì mà các Ngài cả đời biểu hiện ra bên ngoài, chính là “toàn tánh khởi tu, toàn tu chứng tánh”. Nếu quý vị hời hợt lơ là, quý vị sẽ nhìn không ra, sẽ chẳng thể thấy được. Quý vị cần phải tỉ mỉ quan sát, quý vị sẽ nhìn ra, quý vị nhất định sẽ tán thán là hy hữu lão hòa thượng, không phải là Thế Tôn, mà là lão hòa thượng, thật hy hữu! Giống như Tôn giả Tu Bồ Đề tán thán Đức Phật Thích Ca

Mâu Ni vậy, đã được ngài nhìn thấu, hy hữu Thế Tôn! Quý vị sẽ tán thán những vị lão hòa thượng này là hy hữu, thực sự là hy hữu. Người ta là “toàn tánh khởi tu”, chúng ta ngày nay là hình dáng như thế nào? Chúng ta là mang đầy đầy phiền não mà “toàn tu”, những ngày tháng chúng ta trải qua là phiền não, những ngày tháng trải qua là vô minh. Các Ngài là “toàn tánh”, chúng ta là “toàn mê”. Toàn mê mà tu chính là “Hoặc - Nghiệp - Khổ”: mê hoặc, tạo nghiệp rồi chuốc lấy quả báo luân hồi trong lục đạo. Việc chúng ta làm là những thứ này, hoàn toàn trái ngược với các Ngài. Các Ngài là “toàn tu chứng tánh”, chúng ta là “toàn tu chứng mê”. Cái mà chúng ta chứng là vô minh, là vọng tưởng, chúng ta dính mắc vào những thứ này, điều này không thể không tỏ tường, không thể không minh bạch.

Lại xem tiếp đoạn kinh văn dưới đây, “Cực hiển kinh công” (hiển thị tốt bậc công đức của kinh), đem công đức, công dụng của bộ kinh điển này hiển thị đến chỗ tốt cùng. Đoạn thứ nhất là “Uớc sanh phước hiển” (Dựa vào việc sanh phước để hiển thị), bộ kinh điển này có thể sanh ra phước báo. Thực ra mà nói, phước báo là trong tự tánh của chúng ta vốn dĩ đã đầy đủ, bởi vì bị vô minh phiền não che lấp, nên phước báo nơi tự tánh chẳng thể hiện tiền. Bộ kinh này có thể giúp chúng ta phá vô minh, đoạn phiền não, khiến cho tánh đức của chúng ta hoàn toàn hiển lộ, trước tiên từ phương diện này mà nói. Những gì Phật đã nói cho chúng ta, nếu chúng ta có thể khẳng định và tin tưởng, quý vị sẽ cảm nhận được pháp vị vô cùng, pháp hỷ sung mãn. Phước báo vốn sẵn có trong tự tánh, cũng giống như tài phú vốn có trong nhà quý vị, trong nhà quý vị có mỏ vàng mỏ bạc quá nhiều rồi, vĩnh viễn dùng không hết. Hiện tại thì ra sao? Hiện tại quý vị rất nghèo, bởi vì mỏ báu của quý vị chưa được khai thác, cho nên mỗi ngày vẫn phải đi làm thuê làm mướn kiếm chút tiền sinh sống, quý vị nói xem có đáng thương không, vàng bạc thất bảo trong nhà đều chưa được khai phá ra. Kim Cang Bát Nhã giúp quý vị khai phá ra, sau khi khai phá ra rồi, thì chẳng cần phải chịu cái sự khổ nhọc này nữa, chẳng cần phải đi làm người làm công nữa, chính là ý nghĩa như vậy.